

Μητροπολίτης Βερατίου Ιγνάτιος: 24 χρόνια ταπεινής διακονίας

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας](#)

Με τη φράση του Κυρίου από το Κατά Ιωάννης Ευαγγέλιο “έγώ είμι ό ποιμήν ό καλός. ό ποιμήν ό καλός τήν ψυχήν αύτου τίθησιν ύπέρ τών προβάτων” η Μητρόπολη Βερατίου, Αυλώνος και Κανίνης εύχεται στον Ποιμενάρχη της κ. Ιγνάτιο με αφορμή τη συμπλήρωση 24 ετών από την ενθρόνισή του στην ιστορική αυτή Μητρόπολη της Εκκλησίας της Αλβανίας.

Του Νικόλαου Ζαΐμη

Ο Σεβασμιώτατος στη διάρκεια της μακράς της ποιμαντορίας του έθεσε τις βάσεις για την ανασύσταση της λαβωμένης από το αθεϊστικό καθεστώς Μητρόπολής του. Η διαδρομή δεν ήταν ρόδινη. Αυτό άλλωστε το γνώριζε από την

πρώτη στιγμή της ανάληψης του καθήκοντός που αναλάμβανε όταν εξελέγη Μητροπολίτης το 1992.

Η εκλογή και το εχθρικό κλίμα μέχρι την ενθρόνιση

Λόγω, όμως, των εξελίξεων τότε στην Αλβανία, η οποία καλούνταν να εναρμονιστεί με τον σύγχρονο κόσμο ύστερα από 50 χρόνια απομόνωσης, τόσο η χειροτονία όσο και η ενθρόνιση άργησαν να γίνουν εξαιτίας της άρνησης των αρχών να επιστρέψουν την είσοδο στη χώρα. Αιτία; Η ελληνική καταγωγή του Μητροπολίτη.

Στην επίσημη πλέον νεότερη εκκλησιαστική ιστορία της Αυτοκέφαλης Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αλβανίας τα γεγονότα εκείνα έχουν καταγραφεί. Στην επίσημη σελίδα της Εκκλησίας της Αλβανίας διαβάζουμε:

“Με πρωτοβουλία του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου η Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου προς ανασύσταση της Ορθοδόξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας εξέλεξε (24.6.1992) παμψηφεί Αρχιεπίσκοπο Τιράνων και πάσης Αλβανίας τον ήδη μητροπολίτη Ανδρούσης Αναστάσιο και μητροπολίτες Κορυτσάς, Αργυροκάστρου, Βερατίου, Αυλώνος και Κανίνης, τα οποία και ανυψώθηκαν σε μητροπόλεις, τους αρχιμανδρίτες Χριστόδουλο Μουστάκα, Αλέξανδρο Καλπακίδη και Ιγνάτιο Τριάντη αντιστοίχως.

Η αλβανική κυβέρνηση αντέδρασε έντονα διότι θεώρησε έξωθεν επιβολή ελληνικής ηγεσίας σε μία από τις τρεις μεγάλες θρησκευτικές κοινότητες της χώρας. Ο πρόεδρος της Αλβανίας Σαλί Μπερίσα εξέφρασε την δυσαρέσκειά του στην αντιπροσωπεία του Οικουμενικού Πατριαρχείου, η οποία τον επεσκέφθη (4.7.1992) αποτελούμενη από τους μητροπολίτες Πέργης Ευάγγελο, Φιλαδελφείας Μελίτωνα και τον αλβανικής καταγωγής πρωτοπρεσβύτερο Ηλία Κάτρε.

Τελικά ο Αλβανός πρόεδρος δήλωσε ότι δέχεται την εγκατάσταση του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου, αλλά δεν πρόκειται να γίνει ανεκτό, όλοι οι ορθόδοξοι μητροπολίτες της Αλβανίας να είναι ελληνικής καταγωγής.

Τον Ιούλιο 1996, χωρίς νεότερη συνεννόηση με την αλβανική πλευρά, έγιναν στην Κωνσταντινούπολη οι χειροτονίες των μητροπολιτών που είχαν εκλεγεί το 1992. Οι αλβανικές αρχές αρνήθηκαν κατηγορηματικά την είσοδο και εγκατάστασή τους στην Αλβανία.

Τελικώς, κατόπιν επιμόνων διαπραγματεύσεων μεταξύ αντιπροσώπων του Οικουμενικού Πατριαρχείου, της Εκκλησίας Αλβανίας και των αλβανικών αρχών (Νοέμβριος 1997 - Ιουλιος 1998), το θέμα της συγκροτήσεως της Ιεράς Συνόδου διευθετήθηκε με την αποδοχή του σχήματος να αποτελεσθεί από δυο αρχιερείς

ελληνικής καταγωγής και δυο αλβανικής. Ενθρονίσθηκε ο μητροπολίτης Βερατίου Ιγνάτιος, οι μητροπολίτες Αργυροκάστρου Αλέξανδρος και Κορυτσάς Χριστόδουλος υπέβαλαν τις παραιτήσεις τους και εξελέγησαν μητροπολίτης Κορυτσάς ο αρχιμανδρίτης Ιωάννης Pelushi και επίσκοπος Απολλωνίας ο οικονόμος Κοσμάς Qirio”.

24 χρόνια ταπεινής διακονίας

Όλα αυτά θεραπεύτηκαν με την πάροδο του χρόνου. Ο Μητροπολίτης προσηλωμένος στη διακονία της Εκκλησίας και στο μήνυμα του ευαγγελίου ανέλαβε με τη βοήθεια και συνεργασία του Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστασίου την αναστήλωση και θεμελίωση νέων ναών. Χειροτόνησε νέους κληρικούς, ίδρυσε κατηχητικά σχολεία, βρέθηκε στην πρώτη γραμμή όπου οι άνθρωποι, ανεξαρτήτως θρησκειώματος, το είχαν ανάγκη.

“24 ολόκληρα χρόνια διακονίας με κατάνυξη και ταπεινότητα στην κεφαλή της Ιεράς Μητροπόλεως Βερατίου, Αυλώνος και Κανίνης. Εις πολλά έτη Δέσποτα!”, αναφέρει σε ανάρτησή του ο ενοριακός ναός του Αγίου Δημητρίου Βερατίου.

Σύντομο βιογραφικό

Ο κατά κόσμον Ιωάννης Τριάντης γεννήθηκε στον Πρόδρομο Θηβών το 1934. Αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή Αθηνών το 1966. Διάκονος και Πρεσβύτερος

χειροτονήθηκε το 1967.

Υπηρέτησε ως Ιεροκήρυκας στη Μητρόπολη Θηβών. Στις 22 Ιουνίου 1992 εξελέγη Μητροπολίτης Βερατίου, Αυλώνας και Κανίνης. Χειροτονήθηκε στο βαθμό του Επισκόπου στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Κουσκουντζουκίου της Μητροπόλεως Χαλκηδόνος στις 27 Ιουλίου 1996. Τη χειροτονία τέλεσε ο Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας Ιερώνυμος, συμπαραστατούμενος από τους Μητροπολίτες Μυτιλήνης Ιάκωβο, Ευδοκιάδος Ειρηναίο, Αγαθονικεΐας Απόστολο και τον Επίσκοπο Δορυλαίου Αθηναγόρα.

Το 1998 τελικά ύστερα από διαβουλεύσεις με την Αλβανική κυβέρνηση κατόρθωσε να μεταβεί στην Αλβανία. Ενθρονίστηκε στο Μπεράτι στις 18 Ιουλίου 1998.

